

mandsloven, kan der opstaa Spørgsmaal om Reglens praktiske Gennemførelse, hvorfor der foreslaas en Bemyndigelse for Finansministeren til at fastsætte nærmere Regler for Ydelsen og Udbetalingen af dette Tillæg.

I § 4 fastsættes, at de foranførte Regler ogsaa finder Anvendelse med Hensyn til Tjenestemænd, Pensionister m. fl. i Folkeskolen og Folkekirken paa tilsvarende Maade som hidtil.

Da man maa anse det for rimeligt, at den i Tjenestemandslovens § 92, Stk. 3, omhandlede Regulering af visse Honorarer m. v. fastsættes efter tilsvarende Principper som foran foreslaaet med Hensyn til Reguleringstillægget, stilles der i § 5 Forslag om, at nævnte Honorartillæg forhøjes med 5 pCt.

For saa vidt angaar Tjenestemænd, Funktionærer og Pensionister m. v. i en Kommune, en anden offentlig Institution eller et koncessioneret Selskab, i hvis Lønvilkaar indgaar Reguleringstillæg eller Dyrtidstillæg, der reguleres i Henhold til Statstjenestemandslovens Regler eller efter her til principielt svarende Regler, har man fundet det rimeligt, ligesom Tilfældet nu er efter Loven af 13. Marts 1942, at en eventuel Dyrtidsregulering i Lovens Gyldighedsperiode ikke maa overstige den for Tjenestemændene fastsatte Dyrtidsforhøjelse i Forbindelse med det i § 3 nævnte Børnetillæg, jfr. Lovforslagets § 6. Endvidere

foreslaas uændret opretholdt de i nævnte Lov indeholdte Regler, hvorefter Finansministeren er bemyndiget til for Statstjenestemænd og Statspensionister, der er fyldt 60 Aar, og hvis Reguleringstillæg er blevet nedsat eller fremtidig nedsættes som Følge af Ændringer i deres ægteskabelige Stilling eller Husstandsforhold, at bestemme, at Reguleringstillægget, saafremt særlige Forhold taler derfor, fortsat kan udbetales efter den i Tjenestemandslovens § 91, Stk. 1, omhandlede Sats.

Da det fortsat maa anses for uheldigt, om der var Adgang for Tjenestemændene til gennem Udstedelse af Lønforskrivninger at belaae den Lønstigning, der under de nuværende ekstraordinære Forhold ydes gennem Dyrtidsregulering, foreslaas der i § 8 i Lovforslaget optaget en Bestemmelse om, at den i Finansaarene 1941—42, 1942—43 og 1943—44 foretagne Forhøjelse af Reguleringstillægget i Forbindelse med Børnetillægget ikke kan medregnes i det Beløb, for hvilket der i Henhold til Tjenestemandslovens § 34 kan gives Forskrivning. En tilsvarende Bestemmelse har været gældende for Finansaaret 1942—43.

Den foreslaaede Ordning tænkes i Realiteten kun fastsat for de første 7 Maaneder af Finansaaret 1943—44. Derfor foreslaas det i § 9, at der inden 1. November 1943 vil være at forelægge Rigsdagen Forslag til Revision af Loven.